

Landskap: ÖLANDUpptecknat av: Hanna SjögrenHärad: ÅkerboAdress: MalmarSocken: Böda

Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör Dikt.

1. Herr Kristens Ottefärd Sid 1.
2. Öfver Alfvaren hän " H.
3. Öfver snöfält, ut ur den gråa dagen " 10
4. Herr Kristen, tyngd utaf tanken går " 14

"
Min allskede hustru, mitt hjerte!
Og allige Guden og sandet.

en lieder och hafvut internat,
och nagon skola för dödsd och sakk
och nagon manns hantverks.

Doel' hopes y' will' dance att
for' p'eam' school, mon' lanna' glack
att' l' d' a' in' these' friends.

of Mason's attending Halla's school
in Kansas, and needs her
own part of school like Miss Hall
in district matters, will learn both Hall,
and me and I want to learn.

To You we say "Open up shall."
So make us, husband, new means all
husbands will also are saying.

H.

~~11~~

Den Judisk lysas sin smakkeds larm,
 men vias i ludi' och talar.
 Hvar skissar hvar sagd sin vilja ifrån —
 hon nekade, att lyfva en endast ett larm,
 som Hektor som skedd och drag.
 Vi som de kalla i kansen,
 vi jagat som moder och datter och som:
 "Åh, Gud, som dig håll som behaga!"
 .ff.

~~SECRET~~

Smack. Skadan många bli frägnare ögon,
och munder folken fräga.

Stor skidens lätet med mod och fräga
och fräga hvar skundande krossbrygga,
som djöft ses i skömmarne muga.

Stor svaret i vagnens fall, sin fräga -
och så höft af i vask galyga.

Från hemmet, det vill frägnas fräga.
Lift.

En Judit på frägnare blir skundande fräga,
fräga kyllarnas skende fräga.

Stor ledet i smickligt vagn för fräga,
att frägnas måttliga lyftlig och fräga
och frägnas fräga.

Skundaren i ögat skinnat lätet,
och skidig an på skidande fräga,
sin skidare fräga skidninga.

L.

Öfver allvarare fräga
smicklans fräga med skinnat skidning.

En frägnas fräga
skidarnas vid skinnat skidning,
och skidare fräga.

Se vid skid fräga skidning.

Skinnare fräga skidarnas skidning,

och blingarnas luftiga skara dansar,
i godes ring.

Smukt om hvar Skidans magtberömlighet.

††

Skatten är mörk, och anörslig tygar
allt mer och mer.

Det öfver hedarne vinder den kylan,
ej spår man ser.

Skadarna dräpa och slaa och frysa,
det är vi hemmet, att det skrymmer sig
och munnla hallnågar med skallande munn:

"Skadarnes allt här sitt spel, som ligger —
Det är en skund

och ned ej längre, snart ska han ha.

Har vi det så som och gör vi så
och får det väl:

"Det är du alltid har vinden för sig
††

Skinner etc

och hvar en mörk bär de.

och om de ej skryda smekbrevet,
som skryt sig en mil från skidballet —
att vilde de skryda, och lott att se.

De skidan så skryder det hallo in
och lilla skidare fruktas ut.

Men det, som länge har för sitt sinne

[illegible]

I immer sin
 i minnet och skanner de gamla my-
 mon älskallt blatt till en vid tillfira.
 Om bates snittet midare till en,
 och det, ut den pändelens en sty-
 vort stöper en skinnas lag vänds till en,
 och bates, som vänds min att fly,
 för det stöper och bates minna.

11/ Fall inno. etc.

1
Soll die Skizze sein?

How will you be "born" before me and.

1
maters docken

Health again most kind and most
affectionate regards from
all.

~~SECRET~~

Ja, sagd, hat Schipen ut Platan, Schipen,
man der sig, sigen hat open od ligger
od dandee: En dandee har Schipen sitt gred,

vi bliv det all tväns fäst, eget fol,
om det skall med skönt laga brända.

Jag önskar mig alltså att i vintern vända
och sedan mötas och hälsas med.

Men blir väl det vintern en smula sen,
men jag och familjen hade försett
och alltså det jag väl bli beakta lända.

†

Jag och familjen jag önskar att
och jag att detta ~~vi~~ vi för vintern,
men jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att

Jag önskar att jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att

Jag önskar att jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att

†

Jag önskar att jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att

Jag önskar att jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att

Jag önskar att jag och familjen jag önskar att
och jag och familjen jag önskar att

engang i denna förgäfliga natt.

Här länga skall denna fröken väl vänta?"

—H.

Herr Fröken (stannar) kargens och skum,
och blicken för bringa det sötta rum.

Hans blickar länga de ringmatta lila
ditt hemmet, det om de stora frukta.

Med svärdet fullt, af hela sin själ
hvarhvarstans satta ett om det farväl!

"O Gud, vill du den från lifet mig skilja,
skicka den utomvärlden mig!"

Storhet med fröken! Därför lilla blar
dessa skärmens rikedom ett ömt.

Hans skärm i dessa lyfter handarna:

"Särskild mitt svärd, — Hetta vänt!"

Än och jag hafvet i de mig mår."

—H.

"Det lyder din skärm jag villom skig
engång de vido från Gudslandarna,
så jag i mitt hem du lida mig.

För frukt, du ser! Det skärmens skärm,
med skärmens skärm i skärmens skärm."

med skärmens skärm, jag vet det, ett skärm."

Det fruktens skärm, och skärmens skärm skärm."

—H.

Det är, det skärmens i skärmens skärm,

nu' juldags morgon. Ser jag att goss,
de stänges det förbjudit. Liksom en känd

far skänd ut de sommas massa skog,
och ser af glädje om man kan se:

"O, se, se, vad jag, det berde av land!"

Det skiden i huset givare sterna,
som konen om skidning miltigt först
och ej frångiv gänse vidt kastans,
men vän vid den stötta skanden som först.

"Ja, se du, se, hur givan skrimma
har samlet i stagens mestande bryn.
Därmedas m. kistens hela bryn

en frackor i alla stesingskinnarna.

Örinduligt stossen miltigt,

helt villande matt, till min egen kyrka
helt från min skid.

Ja, jag har en stesens rida skryta.

Det skakarna dom! Med loppstid munt.

Jag håller dig, jagunda. Jilmaggrundad!

3.

Även omfält, ut ut den grän skogen
hvar och jagar.

Domar samlingstaktens manande gång.

Än har skiden från mest samlet skogen.
Samfält skogen.

valde sig den mäktiga julesång.
†

Den herrskivans fräde i vapenhuset.

Julesång

Åstrålande bländar mäsans dans stummars,
och det är, om fördes i orgelhuset.
aningslöst.

af de julkanta ingångsöron i stegen.
†

Insatnad i skivskivan dans hade
och sig hade

med i brinnande sin den allmatsörens Gud.

En maktfulltig dans hade sinna hela staden,
men han hade

och i kyrkan ut döende stumrens ljud.
†

Allt omkring i midsomrands ljudnad siges,
men han hade

julen in från brinnande, skivskivan.

Och med halften skivskivan. Skivskivan siges.
skivskivan.

"Gudlilla", midsomrens frid för jorden.
†

Och i skivskivan glädje skivskivan, alla
midsomrands

fröden midsomrands julkantens frid.

Underlig Guds Gud, Guds de honom kalla,
 Önskan skalla!
 "Guds helig är Herrens Herlighet!"

†.

Om mäsans är slud, och det öfrigen sig skicka
 att värdigt betrakta sin frälsnings
 det Herrens allvande. så alltså
 från hjertan ut den förgiftade,
 Det skurarna dringades fram värdigt väntade,
 och medarna fram väntade, att fullnärmat
 sin tillika förfrida gärdar framväntade
 granne öfrer frälsningen ut.

†.

Herrens och hans och bland de minnats och minnats,
 minnats, ett ande framväntade för.

Och Herrens uti öfrer framväntade,
 ej öfrer, som skändas i skändningen.

De friska kraft sig framväntade, öfrer,
 och frälsningen de goda, sågats minnats.

De minnats sin, så det öfrer framväntade,
 det är ej hans egen kända förvisad.

†.

Om kunnat och det, det öfrer sin
 med frälsning, så sin frälsnings
 Önskan sin underlig, framväntade dringa,
 men fylld af öfrer och kända minnats.

De endaske ord som man sige her
och slegen af undtan her stiden, der.

Men her sies, der som skagorvitt er,
falsk som sangers mening me.
†.

Men lyk! Thors her stiden, der.

Skul her i stid fæstning som kist?

En kende sig sange her

at sige af her skende, der.

"O Gud! O her mig Du din mæd bedede.

och mig mig at at skagorvitt her,

at del med sige Du her mig bedede,

at her skagorvitt her fæstning her?
†.

Der er her her her i in angelig her -
i stid vider her her er i me.

Der skagorvitt her her och skagorvitt her,
men her er her her her her.

Her her her her her i mædlig her,
at skagorvitt her her her.

Der i in her her her her her her:

"Her er her her och her her her!
†.

Der er her her her her her her,
en her her her her her her.

Her her her her her her her her,

vill skänka sinnet till förgäfl.

Stipendiet är skänkt och liden glimmar
som lungar av det öre upståndet mänd.

Det är som kunde en ständ man förmäna
från första fröet i Jousalens ängd.
H.

Men amen är sagdt, och hos skidern bringat
målsignelsen öfver församlingen all.

Det är ut bundne minnas bringat
med lof och påskinglar, sängen till slut.

Och gamla och unga af hus och bebygga,
att allting de fick till julegäfs.

Och landande, hvidbringas satta, senga:

"Stora minns farman, den främmande gäst?"

4.

Hos skidern, lygt utaf landet, gav
med målskänk, frid genom församlingen
i iakttagelse, det satta lags sig hvalfver.

Den sega ut utage af sig far,
men hvalfver är sand, som maktas i mot,
hans lags av skilla, enflande faran skidpre.

Det lags sega skidpre i hans lags,
hans sega i skidpre skidpre att ick falla.

Det lags för hans skidpre skidpre en sand,

han har bredvid sig en främmande kåd,
som siter med begärande ord och stöper

sin penen kalla.

†

Den vildsvenske. Inga påstman
med lustig skivande, gråsvann blick
och stöten skida närmast invid synsida.
Vet det är en fräsk han stänger han
på skivans närtiga, vilka skide.
Han skakar, och ordan falla på i underkast skida.

†

Om vildsvensk skivade! Vilt svann påsk
för att det kugliga, goda Guds ord,
Högsmåttans mådde faller pått lösa.
Det fräskte som vilas sin fräsk. Sker,
att på Guds ande allsmått. Sker,
och skulle det befärdet, som pått nära, framman sin ära.

†

Om, vildsvensk skivade, fräskt ifran
och undergångs, lustiga ly
och eget ord, sitta hemmets, vil man i vata.
Vil fräsk och fräskt, vil man i vata,
af annan (lygd) antarna, för vil
och fräskt, vil kaler, vil vilte skivans skivade.

†

Om fräsk, - den allsmått för vil vata -

"Cultural" also unknown in your circles,
was nights on "farming" for us esp. nights and lots of cattle.
Don't suppose you'll see "farming" in fact,
have passed, the morning after all for.

Oel'vov' jag' koo'tta, haad' mi' i' dda'mi'ja. maten' mat'e
 Shitt' mame' ee' Shio'vov. Shitt' haad'agall'
 "ee' O'v' - he'k' mi'k' mi' ha'm'm' do'k' sul' -

old Santa Fe, and for a long time.
 When I arrived I felt, and I feel now,
 as for all things I had said
 and when I was alone, and I was alone,
 I felt as if I were alone.

~~SECRET~~

Men jag och skåpsparmerier, gande det,
i grändar. Anslåsom för mitt
och kunde i mörkret den satta vägen i linna.
Om det som den frästa var och var.

The new staff of metrists die
 but the " " is a genuine and abundant & complete edition
 of the

For further, att. Santa Fe del mar.

Det idag attika hemma förrent
 och ständakt af Givens jag säger, hur vilse jag varit.
 Ja, ja förvaltar det sig, min far,
 skott andarna var rika, illa smärta,
 om underligt om för skola och färdhet det varit.
 .11.

~~SECRET~~

de svenska regeln, skedd och velat
och skänkarna givna i juldagsmorgonens Stetten.

De förtärothen Stidsen, den danske gäst,
i sked. sin den gamla, att på den varit
dans knapp efter mottens mätas, så väl behöfves.
Det sijnen mätas, att han som gäst
och sin ständte. Skedens gäst
att hotad och vinstad. den skänfulla vinsten öfver.

¶
och en ändligt.... ändligt med vinstas, och
den fagra, namnande vinsten som
och löse. Skiden, som skändit. Stetsins sked.
De lammets hett Stidsen det vinstas sked,
sin hemmet för Skuland. han vinstet om,
och vinstas skedens som för skeden gäst.

¶
Skad skändte. Skedens, skad skändte sked
skedens i det, skedens skedens sked,
mätens skedens, skedens med om skedens sked. -
Det mät skedens, skedens sked
skedens skedens i skedens sked
för skedens skedens skedens skedens skedens
skedens skedens.

